

Karl Weihe, pensionistur:

Hví revsa tey sum hava ilt

- Bert tey, sum eru sjúk og vita hvat pína er kunnu siga frá, hvussu torførar umstøðurnar eru hjá okkum, sum hava hjálp fyri neyðini frá heilsuverkinum, segði Karl Weihe m.a. í sínum hugleiðingum

Karl Weihe, pensionistur, var fyrsti fyrestarahaldari eftir at stevnan Eldradagar 1993, varð sett.

Hann hevði fingið uppgávuna tosa um lívsvirði, hóast mótgang, men tað visti hann ikki rættiliga, um hann fór at gera. Hann vildi heldur tosa um, hvussu tað hevði verið at livað sum pensionistur á ungum árum, eisini í teimum góðu árunum.

Hann minnst aftur á tíðina, tá aldursrentan kom, og gomul fólk fingi 60 krónur árliga.

Karl Weihe: - Eg hevði verið avlamin í eitt ár, tá eg í 1947 fekk pensión. Hon var tá 9,85. Sum fráleið vaks upphæddin, til 100 krónur fyri ársfjórðingin!

Rætt at gjalda skatt

- Pensiónsupphæddin vaks so við og við, til henda keðiliga tíðin kom, sum

Karl Weihe málbar seg.

- Eg havi altíð hildið tað verið rættast, at pensionistargjalda skatt. Hóast vit eru veik, so vilja vit fegin vera nakað, sjálvit um vit bert eru pensionistar.

- Nú er skattur á pensión-um, og tað eru ikki øll so fegin um.

- Eg haldi kortini, at vit skulu geva keisamum tað sum keisarans er, men so skal keisarin eisini geva okkum tað, sum vit eiga at fáa, segði Karl Weihe m.a.

Síðani nevndi Karl Weihe truplu umstøðurnar hjá pensionistum, sum hava brúk fyri heilivág og viðgerð.

Um tey vstu hvussu tað kendist, so..

- Mong okkara hava brúk fyri terapeut-viðgerð, og hon er ikki ókeypis. Skulu vit t.d. hava 10 viðgerðir, so kostar tað 1300 krónur.

- Nú veit eg væl, at vit fáa

600 krónur aftur frá Sjúkrahús-kassanum, og so er talið kanska ikki so ógvusligt, men gjaldið til og frá viðgerð skal leggjast omaná.

- 10 viðgerðir krevja, at tú skalt leiga taxabil 20 ferðir, og minstaupphæddin er 50 krónur. Tilsamans kostar henda viðgerðin mæ 1700 krónur, segði Karl Weihe.

Hann nam eisini við sjúkrahúsinnleggingar, og tað at fólk nú verða koyrd skjótari heim enn áður, vegna sparing.

- Høvdu tey á sjúkrahúsinum vita, hvussu tað kennist at verða útlakaður ein kaldan dag, og við nógvri pínu, so høvdu tey ikki gjørt tað.

- Hesir trupulleikar gera, at vit hveppa okkum at ringja til læknan, eisini tí at heilivágur nú er vorðin so dýrur, eftir at MVG kom.

Hann spurdi at enda: Hvi skulu vit, sum hava so ilt,

Tað krevur slít at sita stillur í fleiri tímar. Tað var eisini við í tonkunum hjá teimum, sum skipaðu fyri Laila á Lofti, fysioterapeutur, hevði tí fingið til uppgávu at greiða frá týðninginum av rørslum. Luttokarnir vóru eisini aktivir, sum sæst á myndini

mundu vitja meg.

- Eg helt fyr við henda góða politist, um hann nýttist at vera í eyðkennisbúna, tá hann kom til mín?

Tað skuldi eg ikki havt sagt, tí tá fekk eg boð at mæta á politisthúsa sjálvur.

Um lívsvirði, hóast mótgang, segði Karl Weihe:

- Gevst við atfinningunum, men roynið sum best at bota um egnu viðurskifti.

- Mín fyrimunur var, at eg búið í Sundalagnum, tá eg bleiv sjúkur fyri nógvum árum síðani.

Fyrimunir og lívsvirði

- Eg var rættiliga skrivi-slígur, men bara eg slapp oman í fjørðuna, so kundi eg fara út í fjørðin í báti mínum.

- Seinni var tað ein fyrimunur, at sonurin bleiv stórur, og kundi hjálpa mær í bátinum.

- Vit dýrgdu, settu gørn og høvdu hugnaligar dagar á fjørðinum.

- Hetta er helst tað ið kemur undir lívsvirði, sum vit kalla tað í dag.

Hetta er ikki nýtt fyrirbrigdi, hóast orðið er nýtt, helt Karl Weihe.

Karl Weihe greiddi frá tíðini, tá hann fór á ALV skúlan, og var millum teir fyrstu næmingarnir við Árnar.

- Vit lærdu at binda kustar. Tað gav ikki nógv í krónum og oyrum, men vit fingi her eitt samanhald, sum ikki kann keypast fyrir pening.

- Gev okkum tí ikki bert pening, men heldur møguleika til liv og samband við onnur fólk. Tað er meira umráðandi, tí "Lykken er hverken gods eller guld", segði Karl Weihe, og las upp brot úr hesum sangi.

Dagny

Myndir : Kalmar

revsast?

Politistur í eyðkennisbúna

Karl Weihe greiddi eisini frá tíðini, hann fór til Árnar at fáa útbúgving, og at hann fekk starv í eini fyrirøku.

Hetta var ógvuliga skemtiligt, nú so nógv ár eru farin.

- Tá kom ein politistur at vitja á arbeiðsplássinum av og á, fyrir at vita, hvussu tað gekst mær. Fólk hugdu og fóru at tosa um hví politistur

Gott er at kenna hitan av honum ið sleptu. Á myndini Elsa Patursson, og vermannuni Olga úr Kirkjubø, vóru eisini í Norðurlandafundinum í vikuskiftinum